

Dunster hos Befolkningen i hele Amtet fra Viborg til Aalborg og langt ud baade norden og sønden for om at faa en Gaffelbane, der gik fra Viborg til Aars og fra Aars forgrenede sig efter Arden eller Støvring til den ene Side og efter Vøgtør til den anden Side. Paa den Maade vilde alle Parter være blevne tilfredsstillende, saa vel de i Ost og Vest som de i Nord og Syd, alle være enige om det. Der var kun to Steder, hvor man var utilfreds med Gaffelbanen, og det var netop de to Smaabyer Hobro og Vøgtør. Der eksisterede et politisk Løfte om, at de skulde faa deres Jærnbane, og af den Grund kunde der ikke tages Hensyn til Dplandets Interesser; der var ogsaa Tale om, at de mistede Dpland, og derfor kunde der ikke tages Hensyn til Landbrugets Interesser. Følgen er da bleven, at naar nu Ministeren støtter den Trang til Jærnbaner, som her gør sig gældende, ville vi i Aalborg Amt faa endnu flere Mil Jærnbane, end man har ønsket. Trangen vilde fuldt ud have været tilfredsstillende ved en Gaffelbane, Viborg—Vøgtør—Arden eller Støvring, men i Stedet for faa vi nu en Korsbane fra Hobro til Vøgtør og fra Viborg til Aalborg. Det kan være meget rart for Befolkningen at faa saa mange Mil Jærnbane mere; men enten det nu bliver privat Koncession for det halve, og Staten giver det halve, eller Staten anlægger hele Gaffelbanen, saa gaa faktisk Pengene med, og der bliver ikke gjort større Gavn ved Korsbanen, end der vilde være bleven ved Gaffelbanen. Da nu endelig Hobro—Vøgtørbanen blev vedtagen, blev der samtidig givet Lov om, at der kunde anlægges en Privatbane fra Viborg til Aalestrup, og Forudsætningen var, som det fremgik af Forhandlingerne i Udvalget og af, hvad Ordføreren ansførte her i Salen, den, at da vi nu havde forladt Gaffelbanen, skulde man have en Korsbane. Men man gav ogsaa de Linier, der den Gang bleve vedtagne, en saadan Form, at Fortsættelsen, Korsets fjerde og sidste Arm, saa at sige havde sin Retning givet. Banen fra Hobro til Vøgtør blev trukken over Aalestrup, Aars til Vøgtør, og Linien Aalestrup—Aars har en saadan Retning, at den nøjagtig antyder, hvor Banen skal gaa hen: mod Syd efter Viborg og imod Nord omtrent efter Støvring, idet man nemlig gik ud fra som en Selvfølge, at idet der blev anlagt en Privatbane fra Viborg til Aalestrup, og man tænkte sig denne fortsat fra Aars nord efter, vilde det samme Princip blive gennemført mod Nord, som jo nu gennemførtes mod Syd, nemlig at Staten overtog Driften,

naar Banen var anlagt fra Viborg til Aalestrup, og altsaa, naar den fortsattes fra Aars til Støvring, maatte Staten ligeledes overtage Driften der, for at denne Bane, som den ærede Ordfører sagde, kunde tilfredsstillende det store Formaal at bringe det nordlige Sylland i saa nær og hurtig Forbindelse med Eshjærg som muligt. I Stedet for det kommer man nu og foreslaar en Bane, der gaar fra Svendstrup over Ribe til Aars. Nu vil jeg bede Tinget tænke sig en Jærnbane, hvis ene Hovedformaal skal være at bringe hele Nordjylland, hvortil ogsaa Vendsyssel hører, i hurtig Forbindelse med Eshjærg. Man kører først fra Aalborg et kort Stykke paa Statsbanen til Svendstrup, saa tager man med Privatbanen fra Svendstrup over Ribe til Aars, og fra Aars med Statsbanen til Aalestrup, og fra Aalestrup kører man saa til Viborg paa Privatbane med Statsdrift. Det forekommer mig at være et meget kompliceret System for at komme hurtigt til Eshjærg. Hvis man vil bringe dette Lovforslag ind under den Bestemmelse, som man forudsatte, da man vedtog Hobro—Vøgtørbanen, nemlig at der nu blev bygget en Privatbane fra Aars til Svendstrup i Lighed med Banen, der blev bygget fra Viborg til Aalestrup, og saa vilde lade det hele være under Statsdrift, tror jeg, man vilde faa en naturlig Linje, den, der kostede mindst at anlægge, mindst at drive, og den, der vilde gavne den største Del eller rettere hele den samme Befolkning, man vil gavne her. Med det samme jeg omtaler dette, vil jeg henlede Opmærksomheden paa en Bestemmelse i § 2, der siger, at Reglerne for Bygning af Banen fra Horsens til Suelsminde her komme til Anvendelse. Jeg maa sige, jeg ved ikke, om der staar noget lignende i Loven om Privatbanen fra Viborg til Aalestrup, men Meningen maa jo dog være, at naar man lægger en Bane her, hvad enten det nu bliver den ene eller den anden Vej, bør den dog bygges efter de samme Principper, som man byggede Banen fra Aalestrup til Viborg, for at man i det mindste saa vidt muligt kan køre ensartet paa hele denne Strækning. Hvad det angaar, at Ribe skulde lide saa meget, hvis den ikke faar den her omtalte Bane, saa paastaar jeg, at Ribe By vil blive fuldstændig ødelagt, hvis den faar denne Bane. Den Bane, som for nogle Aar siden blev vedtagen fra Hobro til Vøgtør, var efter min Overbevisning — jeg siger ikke, at det var den højtærede Minister ubetinget, men navnlig en af hans Forgængere, der havde slaaet den fast — men det var sikkert en politisk Bane, en Højrebane, der blev